

Калино-малино Руданський Степан Васильович

Калино-малино,
Ряснеє деревце!
Хто ж тебе пригорне,
Дівчинонько-серце?

Тяженько здихнула,
Дівчинонька каже:
"Той мене пригорне,
Хто косу зав'яже!.."

Головка хитнулась,
Коса розвинулась,
До білої шиї
Шовком пригорнулась...

Косо, пишна косо!
Хто тебе зав'яже?..
"Хто мене зав'яже,
То віночок скаже".

Василечку милий,
Любий та коханий!
Зелен барвіночку —
Віночку рутвяний!

Хто ж тебе, віночку,
Розплітати буде?
"Запитайте, люди,
Мої білі груди!.."

Місяця-підповня
Пишні половини —
Груди, білі груди,
Милої дівчини!

По кім ви здихнете
Тяженько впівночі?
"По кім ми здихнемо —
Знають чорні очі!.."

Чароньки дівочі —
Горять чорні очі,
Як в чистому небі
Зорі опівночі!..

Очі, ясні очі!
Зорі над зорями!
По кім ви заллєтєсь
Першими сльозами?

"По кім ми заплачем —
Не питайте, люди:
Тому перша слїзка,
Хто нам милий буде!"

Спаде перша слїзка,
Здихнуть білі груди,
По кім здихнуть груди,
Того вінок буде...

Хто вінок розв'яже,
Той косу зав'яже,
Той дівча пригорне,
Щиру правду скаже.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/kalyno_malyno